

Bydlím v té části města Kosmonosy, která se rozrostla ve druhé půlce devadesátých let, ale kde na to město nezareagovalo včas vybudováním patřičné infrastruktury. Chodník a osvětlení je to, co desítkám maminek (a nejen těch) ze čtvrti Canaba chybělo a stále ještě chybí asi nejvíce. Chodníkem je myšlena spojka mezi náměstím u Nemocnice a dvěma panelovými domy v Bradlecké ulici a čtvrti Canaba, osvětlením pak lampa. Cesta od nemocnice se s kočárkem (a nezřídká i s druhou ratolestí v ruce) stávala hrou nervů a často i ruskou ruletou, jejíž nedobrovolnými aktéry se naši spoluobčané a mí blízcí (mne nevyjímaje) stávali. I proto jsem přivítal zprávu z léta roku 2005, kde město Kosmonosy zareagovalo na část petice obyvatel těchto dvou lokalit a přislíbilo tuto tíživou situaci vyřešit vybudováním chodníku, který by ochránil zdraví a životy lidí města. A měsíce běžely....a volby se blížily... Propadal jsem beznaději a zcela vážně jsem uvažoval o tom, že v těchto volbách ušetřím slibujícím zastupitelům políček za nesplněný slib. Pak ale přišel konec září a začaly první práce . Sláva. Načasování může mít souvislost s datem konání voleb, ale i kdyby : hlavní je výsledek, Dnes sice ještě není hotovo, ale práce neustávají. Teď už jen ta lampa. Takže moc prosím nově zvolené zastupitele města : běžte se podívat za tmy, jak osvětlený je chodník od autobusové zastávky směrem ke Canabě. A za dne se přijďte podívat, jak z autobusu směrem z Mladé Boleslavi na Bradlec vystupují maminky s kočárkem na horizontu přímo do příkopu a roští, a jak se zde krčí a skrývají před řidiči, kteří v této části města Kosmonosy v drtivé většině nerespektují padesátku, ba ani šedesátku. I tohle je třeba řešit.

(Původně zveřejněno na <http://fonfus.blog.cz> dne 23.10.2006)